

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2024 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie III Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: sędzia Mariusz Sztorc

Protokolant: protokolant Marzena Leniart

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Dębicy – L. G.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 czerwca 2024 r.

sprawy Ł. Z. s. D. oskarżonego o czyn z art. 286 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Dębicy

z dnia 6 lipca 2023 r., sygnatura akt II K 219/23

I. **utrzymuje** w mocy zaskarżony wyrok,

II. **zasądza** od Skarbu Państwa na rzecz adwokata B. M. Kancelaria Adwokacka w R. kwotę 1033,20 zł (jeden tysiąc trzydzieści trzy złote dwadzieścia groszy) tytułem udzielenia nieopłaconej pomocy prawnej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym,

III. **zwalnia** oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, zaś poniesionymi wydatkami obciąża Skarb Państwa.

SSO Mariusz Sztorc

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	III Ka 672/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

o.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 6 lipca 2023 r., sygn. akt II K 219/23

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		Ł. Z.	Dotychczasowa karalność oskarżonego	Informacja z K.	k. 141-148
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1.	Informacja z K.	Dokument wystawiony przez upoważniony do tego podmiot w granicach jego kompetencji w sposób przewidziany prawem.

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów**Dowody przy**

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	Oskarżony w osobistej apelacji bez precyzyjnego formułowania zarzutów podniósł, że Sąd I instancji nie uwzględnił, iż oskarżony jest pozbawiony wolności od 21 grudnia 2023 r. i jego postawa się zmieniła. Nie ma zamiaru wracać do popełniania przestępstw i naruszania prawa, gdyż wie, że szkodzi drugiej osobie, sobie, swojemu 5- letniemu synowi i ciężarnej żonie. Chciał przystąpić do mediacji z pokrzywdzonym, ale na ten temat nie otrzymał odpowiedzi z Sądu I instancji. Wskazał, że art. 286 kk w § 3 przewiduje wypadek mniejszej wagi.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Apelacja nie jest zasadna i nie zasługuje na uwzględnienie. Ocena zgromadzonych w sprawie dowodów, dokonana przez Sąd Rejonowy, nie zawiera błędu, luk lub dowolności, jak też pozostaje w zgodności z zasadami logicznego		

rozumowania i doświadczenia życiowego, a tym samym zasługuje na ochronę prawa (art. 7 kpk). Ustalenia faktyczne zaskarżonego wyroku nie wykraczają poza ramy swobodnej oceny dowodów, gdyż poczynione zostały na podstawie wszechstronnej analizy przeprowadzonych dowodów, których ocena nie wykazuje błędów natury faktycznej lub logicznej, zgodna jest ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz prowadzi do sędziowskiego przekonania, którego odzwierciedleniem jest uzasadnienie orzeczenia.

Sąd Rejonowy orzekający w pierwszej instancji miał na uwadze, że stosownie do treści art. 286 § 1 kk odpowiada za oszustwo ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem za pomocą wprowadzenia w błąd (oszustwo czynne) albo wyzyskania błędu tej osoby (oszustwo bierne). Zaś wprowadzenie w błąd - oznacza, że sprawca swoimi podstępными zabiegami doprowadza inną osobę do mylnego wyobrażenia o rzeczywistym stanie rzeczy, a wyzyskanie błędu - polega na wykorzystaniu przez sprawcę już istniejących, niezgodnych z rzeczywistością opinii lub wyobrażeń osoby pokrzywdzonej. Oszustwo - przy tym, jest przestępstwem kierunkowym albowiem warunkiem odpowiedzialności jest działanie lub zaniechanie sprawcy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Zamiar bezpośredni o szczególnym zabarwieniu związanym z celem działania sprawcy, oznacza, że elementy przedmiotowe oszustwa muszą mieścić się w świadomości

sprawcy i muszą być objęte jego wolą. Sprawca oszustwa nie tylko musi chcieć uzyskać korzyść majątkową, lecz musi także chcieć użyć w tym celu określonego sposobu działania czy zaniechania.

W powyższym aspekcie, pomimo, że oskarżony nie sformułował precyzyjnych zarzutów odnośnie ustaleń faktycznych, należy wskazać, iż przyznanie się oskarżonego do czynu znajduje potwierdzenie w materiale dowodowym. Nie budzą wątpliwości zeznania pokrzywdzonego o tym w jaki sposób oskarżony, ukrywający swoją tożsamość, wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do możliwości sprzedaży zabytkowego ciągnika i spowodował wpłacenie przez pokrzywdzonego zaliczki na konto należące do oskarżonego. Niezależnie od zeznań pokrzywdzonego potwierdzają to także dowody z dokumentów. Oskarżony nie wywiązał się z dostarczenia przedmiotu umowy oraz nie zwrócił pieniędzy. Podjęte przez niego działania mające na celu uniemożliwienie pokrzywdzonemu dotarcie do oskarżonego wykazują, że jego działaniem z zamiarem bezpośrednim było oszukanie pokrzywdzonego. Sąd Okręgowy w pełni podziela jednoznaczne i nie budzące wątpliwości ustalenia Sądu I instancji w zakresie sprawstwa i winy oskarżonego. Sąd Najwyższy wielokrotnie podkreślał, że dzielając ocenę dowodów w zaskarżonym wyroku, sąd odwoławczy nie ma obowiązku powtarzać rozważań zawartych w tej mierze w uzasadnieniu tego wyroku (por. wyroki Sądu Najwyższego: dnia 21 września 2000 r., sygn. IV KKN 31/60 z dnia 7 lipca 2003 r., III

KK 108/02, z dnia 12.02.2003 r., II KK 91/02).

Nie zaistniały podstawy do przyjęcia wypadku mniejszej wagi. Przypomnieć należy, że o ocenie czynu jako wypadku mniejszej wagi decydują elementy składające się na ocenę stopnia jego społecznej szkodliwości. Wypadek mniejszej wagi charakteryzuje się stopniem społecznej szkodliwości zmniejszonym w stosunku do typu podstawowego (wyrok SN z 3.12.1980 r., V KRN 338/80, OSNPG 1981/5, poz. 50; wyrok SN z 9.10.1996 r., V KKN 79/96, OSNKW 1997/3-4, poz. 27, z glosą aprobującą Buchały, PiP (...); wyrok SA w Lublinie z 8.08.1996 r., II AKa 91/96, Prok. i Pr. 1997/5, s. 65, z glosą aprobującą Wąska, Prok. i Pr. 1997/5; wyrok SN z 4.04.1997 r., V KKN 6/97, Prok. i Pr.-wkl. (...), poz. 7; wyrok SA w Białymstoku z 16.11.2000 r., II AKa 161/00, OSA 2001/7-8, poz. 42; wyrok SA w Krakowie z 30.11.2001 r., II AKa 260/01, OSA 2002/9, poz. 70; wyrok SN z 24.04.2002 r., II KKN 193/00, LEX nr 54386; postanowienie SN z 13.06.2002 r., V KKN 544/00, OSNKW 2002/9-10, poz. 73). W tym aspekcie Sąd I instancji słusznie zaakcentował, że czyn oskarżonego odznaczał się znacznym stopniem społecznej szkodliwości, atakując dobra istotne dla pokrzywdzonego i wynikał z motywacji wyłącznego zaspokojenia własnych potrzeb.

Okoliczności kształtujące wymiar kary wobec oskarżonego Sąd I instancji przedstawił w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wskazując, że wymierzając oskarżonemu karę kierował się przesłankami art. 53 kk, a zatem miał na uwadze stopień winy i społecznej szkodliwości

czynu, motywację sprawcy, sposób jego działania, jak też jego właściwości. Prawidłowo Sąd Rejonowy dokonał doboru rodzaju kary jako bezwzględna kara pozbawienia wolności. Podzielić należy stanowisko Sądu I instancji, że stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu jest znaczny, a motywacją była chęć osiągnięcia korzyści majątkowej. Nie ulega wątpliwości, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim i nie było żadnych przeszkód, by zachował się zgodnie z normami prawa. Odpowiedź w zakresie reakcji karnej na czyn o wskazanym stopniu społecznej szkodliwości musiała być adekwatna do jego wagi i prawidłowo została ukształtowana przez Sąd I instancji jako bezwzględna kara pozbawienia wolności. Zwraca uwagę biografia przestępcza oskarżonego, który był wielokrotnie karany. Słusznie Sąd I instancji zaakcentował, że oskarżony był uprzednio wielokrotnie karany przede wszystkim za podobne czyny, a jak wynika z materiału dowodowego w żaden sposób nie zmienił swojego zachowania. Twierdzenia apelacji, że zmienił swoje postępowanie mają w tym świetle charakter deklaracyjny, nie mogący wpłynąć na trafność wyroku Sądu I instancji. Dobór rodzajowo innej kary niż bezwzględna kara 10 miesięcy pozbawienia wolności nie byłby zasadny i nie odniósłby pożądanego efektu resocjalizacyjnego. Podniesiona w apelacji sytuacja rodzinna oskarżonego nie może wpływać na dobór rodzaju kary w okolicznościach, gdy z uwagi na charakter czynu i jego stopień społecznej szkodliwości, bezwzględna kara pozbawienia wolności, miarkowana starannie, jest karą słuszną i sprawiedliwą.

<p>Orzeczenie oparte na przepisie art. 46§ 1 kk stało się koniecznym komponentem kształtowania odpowiedzialności oskarżonego za czyn, mając znaczenie restytucyjne w zakresie wyrządzonej szkody. Jego wymiar i orzeczenie odpowiada społecznej szkodliwości czynu i jest niezbędne dla uświadomienia oskarżonemu konsekwencji naruszenia prawa i odpowiedzialności jaka wiąże się z popełnionym przestępstwem.</p> <p>Wymierzona oskarżonemu kara nie jest rażąco niewspółmierna w rozumieniu ustawy, a tylko jej niewspółmierność o charakterze ekstraordynaryjnym uprawniałaby do zmiany wyroku w tej części.</p>		
Wniosek		
Oskarżony wniósł o łagodniejszy wymiar kary.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wobec uznania przez Sąd II instancji niezasadności zarzutu apelacji oraz stwierdzenia braku podstaw do rozpoznania sprawy poza granicami zaskarżenia, o których mowa w art. 439 kpk, 440 kpk i podniesionym zarzutem, wniosek zawarty w apelacji nie jest zasadny.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy
0.1 Utrzymany w mocy wyrok skazujący.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Apelujący nie wykazał, aby Sąd I instancji dopuścił się zarzucanych w apelacji uchybień.	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II. III.	Zasądzenie kosztów za obronę z urzędu wynika z jej charakteru i ich nieopłacenia do tej pory. Z uwagi na to, że oskarżony przebywa w zakładzie karnym został zwolniony od zapłaty kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, zaś poniesionymi wydatkami został obciążony Skarb Państwa.

7. PODPIS

SSO Mariusz Sztorc

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżony		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 6 lipca 2023 r., sygn. akt II K 219/23		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana